

Implorém la pau

Estém assistint a la més gran matansa d' homes, de que hi ha recordansa.

Les brutals topades que en transcors dels sigles han posat de relleu els mals instints de l' home, no tenen comparació, per la seva petitesa, amb la que are enrogeix de sang el sol de la *culta* Europa. Seria ostentació ridícula de erudició precària, recordar aquí les grans batalles de la història; pro, cap d' elles pot posar-se al nivell de les que actualment s'están lliurant; cap tan horriblement monstruosa, per el malversament de plom i ferro, per les arts refinadament horribles de combatre al enemic, com aquestes ofensives de la *Champanya* i de *Verdun*.

En plè sigle vint hem reculat al mes primitiu selvatgisme. La civilització moderníssima, de que tan cofats estém, ha quedat estrepitosament desacreditada. A mida que avencém en aquesta pseudo-civilització, ens fem mes in-humans. La passió i l' egoisme, mòvils i ídols d' aquest sigle, suren a la primera contrarietat, i, sens fré que 'ls aguanti, produeixen aquets amarguissims fruits, plaga de la nostra época, un dels quals es la guerra a la que assistim horroritzats.

Quan sentim la relació de les embestides que 's donen per una i altre part, despres de una extensa preparació de la artilleria en que s' han escombrat com canyes troncs corpulents, s' han fet saltar roques i obres que 's consideraben indestructibles: quan barrejats en aquest tràgic burgit de runes funnejantes, se sent el cruixir dels ossos humans, el rodolar dels caps separats dels seus cossos, els ais dolorosissims dels que moren desangrats; quan

girant la vista a les llars endolades, veiem el plor de les mares, de les esposes, i dels fills orfes, una pena esglaiadora invadeix el nostre cor, i una pregaria fervent surt dels nostres llavis demanant al cel una prompta i reparadora pau.

No volèm sapiguer, ni 'ns poden entusiasmar els triomfs de cap dels bel·ligerants a costa de tanta desolació conseguits. No 'ns volèm interessar mes que per a el terme de la guerra.

Vingui com vingui, lo important es que la pau allargui la seva ma pietosa sobre la bogeria d' aquestes nacions en lluita.

Implorém-la del Senyor i escoltant la veu paternal del bondados Benet XV, recullint-se totes les famílies catòliques de una manera especial en els presents dies que la Iglesia consagra a la penitencia, i, lluny dels espectacles i de les diversions mundanals, entréguint-se a una mes fervorosa i seguida oració, aixis com a la pràctica de la cristiana mortificació, la qual haura de fer, al Senyor, mes acceptable la súplica dels seus fills, i es, endemes, oportuníssima en les actuals circumstancies de dol universal per a totes les ànimes ben nascudes.

EL DIARI

Se 'l troba per tot arreu.

Sota la porta, de bon matí; mes fart, al costat del plat del esmorsà, i sempre, a cal cira botes, a cal barbé, al cafè, a la taberna, a cal metje, a cal dentista, en els kioscos, pel carrer; això quan es nou, que quan es vell, acompanya a la carn i sigrons que venen de plassa, com també a les arengades i demés viandes de humil condició,

Hi ha qui a n' el *diari* dedica sa vida entera, perquè 'l rep en llit avans de llevar-se; llegeix la edició de la tarda i de la nit, i li serveix de cuixí quan s' adorm, deixant de vegades la espelma encesa, amb greu perill de trovar un sistema de calefacció poc agradable

D' altres n' hi ha, que mengen *diari* en tots els àpats; al esmorsà amb el xocolate, cafè amb i llet, o les seques; i al dinà i sopà amb lo que passa; pro sempre amb la corresponent racció de *diari*.

El *diari* te la preferència entre tots els objectes que ocupan la humana activitat; de res sentireu parlar tan com de, *lo que porta el diari, que diu el diari, que he llegit en en el diari*: no hi ha conversació al día en la que de una manera o altre no 's parli del *diari*.

Tothom, per ocupat que estigui, i per alta que sigui la seva posició social, deu dedicar el seu temps al *diari*, i 'l mes savi serà un ningú, sino està enterat de les últimes noves del *diari*. Tothom que sap llegir, llegeix el *diari* i ¡qui ho diria! fins el llegeixen els que no saben llegir, perquè no falta mai qui 's presti a fer-los l' ofici de lector; i no son pocs d' aquets ignorants que 'n compren algun d' il·lustrat per a mirar els *sants*.

Encare que molts moteigin al *diari* d' embustero, fe una autoritat poc menys que infalible; fins n' hi ha que quan veuen escrit el seu nom amb lletres de motllo, se creuen mes grans, mes savis i mes macos; hi ha qui te virtut per a sufrir amb paciència qualsevol insult, pro ¡ai si el *diari* insinua la mes petita intenció malèfica!

El *diari* es per alguns lo que 'l home del sac i 'l sereno, per a les criatures; amenasseu-los amb que 'l *diari* s' ocuparà dels seus actes, i 'ls tindreu mes espantats que devant un canó de 42: en canvi feu que 'l *diari* porti alguna ensabonada i veureu com s' estarrufen i ho ensenyen a tothom i retallant-ho ho guarden com si fos una reliquia.

Tot lo del *diari* son paraules, i les paraules tenen la importancia del que les diu.

Les paraules del home aciençat i bo, mereixen tot el respecte; les del brut i malvat tot el despreci.

FLAST.

LES TERRES ALTES

V

La participació del treballador en el benefici.

Tinguent, com se sol dir, les mans en la pasta ha vingut a enrobustir l' argumentació amb que he procurat evidenciar el tema d' aquets articles, una Pastoral del

Sr. Bisbe de Toledo, delegat del Papa per a l'organització catòlica social a Espanya. El reforç es de major quantia i no hi ha que tirar-lo en sac foradat; hi ha, pel contrari, que utilitzar-lo per a acabar de rendir els esperits, que veient la veritat, els costa de doblegar-se a ella; hi ha, en una paraula, que proclamar ben alt el sa i cristià principi que en quant l'ús dels bens «l'home no deu tenir les coses externes com a propies, sino com a comuns» i conseqüentment amb dit principi el propietari de boscos deu explotar-los i donar al treballador que 'ls cuidi la part proporcional al seu treball i a lo que ha menester per viure ell i sa familia.

Lo qual, entenc jo, que suposa l'institució d'un pacte que s'anomeni com se vulgui, vindrà a ser sempre una especie de participació del treballador en el benefici obtingut en el bosc per causa del cultiu. Senyalar la quantia d'aquesta participació es lo que hi ha que resoldre, i no ha de ser costós fer-ho si 's busca i 's escolta 'l parei de homes bons i imparcials com se fa en altres assumptes en que hi lluiten interessos oposats.

Posats ja en aquet terreny no cal sino preguntar a vista d'una extensió de bosc inculte, embardissat fins a ser del tot impenetrable: ¿Aquestes 100, 200, 400, 800, i fins 1000 i més vessanes de terra de bosc, hi son sobrants en el mon o hi son els homes que podrien cuidarles amb son treball? Aixó últim cap home de seny s'atrevirà a dir-ho. Doncs no estant-hi de sobres els homes i escassejant-los-hi el treball, per lo menys ben retribuit en algunes temporades del any, es precis que si volen guardar el dret cristià, se 'ls dongui entrada en dits boscos i no 's retinguin en ells, per un perjudici mal entés de la propietat, les deus de la producció i riquesa nacional i local, que aixó es com suicidar-se els pobles i retrogradar a l'antigua barbarie de la que 'ns havia tret el Cristianisme fent dels seus adeptes una familia de germans.

Que a temps se meditin aquets consells i es posin en practica en la part que a cadascú pertoqui, que aixó fent no fareu més que cooperar a aixamplar el canal del riu d'or que russolaria de nostres montanyes ben cuidades anant a portar la pau, el benestar i alegría a moltes llars que avui per falta o escassés de pa o de medis de guanyar-se 'l houradament, no poden gaudir de dits beneficis, doncs ja se sap que allà aont no hi ha pa no hi ha pau i allà aont no hi ha pau no hi habita Deu, que es el donador de tota alegría i benestar.

BONAMIC.

UN SOMNI

La pluja empesa per la tramontana, bafia els vidres del finestral de ma cambra.

La nit feia sa via... Abridat de cap a peus com aucell amagant-se de la tempesta, restava en mon llit... Les parpelles se tancaren i veus-aquí que a-les-hores vaig somniar lo que vaig a contar-vos.

**

Vegí un prat plè de roselles, margarides, belluguets i tarongina, fent-l'hi de corona un xamós estany, quines aigues se movien al compàs d'un airet que donava pler.

Mentres fruía tanta bellesa, se m'aparequé un vellet pidolant-me, amb to compassiu, una almoina per amor de Deu; sa arrugada i esblanqueida cara, era estampa de greus sofriments.

Al posar en ses mans una moneda, remercià amb agradoses paraules tal oferta, les que vaig trencar, dient.—Bon home no 's mou fulla que Deu no vulla, es solsament a Ell que tenim de dar gracies de tot i per tot.

Unes llàgrimes devallaren de sos ulls... Aquestes foren per mí paraules eloqüents que's clavaren en mon cor.

Després de breu silenci i vegent en les meves mans un periòdic, me digué:

I doncs ¿que porta de nou el diari? —Si vos plau una petita estona llegiré son contingut?

—Amb gust vos escoltaré, tota vegada que veig que ma pobre companyia vos afalaga.

—I com nó! ai del mortal que no sab veurer l'imatge de Christ en la migrada casa d'un pobret; i després, sentencioses son aquelles paraules de Nostre Redemptor *Aimèu-se els uns amb els altres*.

Fent-nos de seient dos roques, vaig comensar a fullejar el periòdic, que per cert era formós, i en ses columnes hi vegí un títol gros que deia «Reo Confès». La vritat, me vaig deixar portar per la tafaneria i llegí lo que segueix:

«En la Sala Audencia d'aquesta capital, se presentà N. N. declarant-se reo d'un robo i assassinat comès anys enrera; al ensemps feu constar, que la targeta trovada en el lloc del delict i amb les lletres de Xavier N. hi servia de fiança per a comprar un pa cada dos dies, i are essent fora del reialme, cada mes rebia una carta plena de sagells i amb aquestes paraules.

De cor te perdono.—Prega a Deu, i trovarás la pau perduda.—Xavier N.

Encar que tart (continual el reo) he après de pregar, reclamant aixís de la misericordia de la de Deu, el perdó de mes passades culpes, al ensemps que imploro d'eix Tribunal, posi en possessió a Xavier N. de ses rentes confiscades i a mí...»

Res més pugui llegir; el cos del pobret caigué desplomar...

¡Gracies Deu meu!... are... ja 'm puc morir.

Tot just foren pronunciades... finí.

Un tró feréstec, me feu semblar que la terra s'obria era l'infern que llensava un esgarriós udol, queixant-se per la pèrdua d'una ànima.

El prat quedá rublert de flairoses flors... Les aigues aquietades... Una nuvolada de diferents i brillants colors devallá del firmament... Estols d'Angels, Querups i Serafins feien sentir els bells ritmes de ses arpes i llauts...

L'ànima d'en Xavier, volava cap al Cel.

Poc durá la visió amb olor de celestia... vaig despertarme.

**

La pluja encar bafia els vidres del finestral... Les parpelles se deixondien... Ma pensa volia rebutjar el soroll de la tremontana que cap armonía guardaba amb la música del somni, i jo restaba quiet com volent recordar quelcom, murmuraba... ¡sembla un somni!

**

Formós exemple, el d'el somni. Com en Xavier, fem caritat. No busquem sos beneficis aqui en la terra; mirém mes amunt, tot esperani la corona que Deu ens cenyirá, allá en el Cel.

J. MATEU.

Cuadros y siluetas

Vino el tío Paco con la rebaja.

Empezemos por declarar que todos los beligerantes, por medio de sus agencias hinchan el perro de sus victorias y nos vienen dando gato por liebre en sus informaciones. Pero la prensa que bate el record en eso de hinchar el perro no hay duda que es, mas que la inglesa, la de los vecinos del otro lado del Pirineo. Es un colmo de exageración y un desparpajo colosal el de adjudicarse éxitos y cargar el mochuelo de los fracasos a los de enfrente. Los rusos, seane porque todo se pega menos la hermosura... del vencer, tambien saben imitar a los galos en eso de salir siempre con grandes victorias. ¿Será que por la necesidad que unos y otros tienen de las mismas a fin de librarse de la lapa alemana que se les pego a sus territorios, desean tanto vencer a sus enemigos que sueñan victorias sobre ellos?

Todos leímos que la conquista de Erzerum representaba para los rusos haber cogido prisioneros a 100 000 turcos. Tal información se dijo después que se reducía, a 40.000 entre muertos, heridos y prisioneros. Mas tarde que no pasaba de 29 mil hombres i por último el tiempo ha tamizado la primera información y la verdadera resulta ser que entre «muertos, heridos y prisioneros hubo en Erzerum 12.753 soldados y 235 oficiales». La rebaja para quien sepa de restar es de 88.012 hombres, que ya es rebaja.

De Verdun no sabemos lo que nos van a informar los fantásticos franceses. Nosotros opinamos que alemanes y franceses han sucumbido en considerable número en los fuertes de aquella plaza. Pero lo que si sabe todo el mundo es que la prensa intesada ha dicho cien veces con énfasis insoportable que «Verdun era inexpugnable» y tanto debieron creerlo los franceses que ni en sueños creían en que los teutonns se atreviesen a intentar un ataque. I sin embargo ahí está el mentis y su resultado.

Por sabido se omite que en la prensa cuando van mal recibidas, rueda enseguida el disco con la vieja canción «los alemanes no han encontrado resistencia detras los fuertes», «la plaza de Verdun significa poco la victoria final», «dentro la ciudad nada hallaron de valor apreciable», «el ejército intacto se retiró a...» Los muertos, los heridos, los prisioneros, aunque sean por decenas de miles nada significan.

Aquí es seguro que el tío Paco na vendrá esta vez con la rebaja: lo que sabrá hacer es ocultar lo que no conviniene que se sepa.

Solitario

INFORMACIÓ

CULTES. - Iglesia parroquial. Diumenge, a la missa de 7 s' acabarán els exercicis dels set diumenges de St. Josep.

A dos quarts de vuit hi haurá missa d'acabament del Novenari, amb plática preparatoria, prenguent-hi part l'associació de Filles de Maria i el Circol de Catòlics i Apostolat de l'Oració.

A les 5 i mitja de la tarda acabament del novenari d'Ànimes i benedicció de rosaris i objectes de pietat.

Dimars, a la missa de 7 comensaràn els tretze dimars a St. Antoni.

Dissapte, festivitat de l'Anunciació de la Mare de Deu, se diràn mises com en els dies festiu.

Acabada la funció del diumenge, els celador i celadores de l'Apostolat se reuniran en el lloc de costum.

Iglesia del Assil. Demà, festivitat de un dels titolars del benemèrit institut de Germanetes, hi haurà ofici amb Exposició, a les 8 del matí, i funció, també amb Exposició, i Trissagi cantat a les 5 de la tarda.

Iglesia del Sagrat Cor. Demà a les 6 de la tarda es farà la funció mensual de la Guarda d'Honor amb sermó que predicarà Mossèn P. Dausà.

ELECTORALS

Aquesta setmana ha sigut abundanta en efervescència electoral. El dimecres tinguerem aquí els dos candidats per Vilademuls Srs. Vellver i Rahola, i, endemés, el Sr. Fournier.

El dijous vingué el Sr. Peyra al qui esperaven una notrida comissió. Passà tot el dia fent diferents visites. A la tarda va anar a Borgonyà i Pujals. Va assistir també, a l'enterro de la senyora mare, (a. e. s.), de nostres amics Mossèn Jaume, i Emili Plana. Com déiem en edicions anteriors el Sr. Peyra va recullint arreu gratíssimes impresions que permeten augurar-li un brillant triomf.

Ha sigut ja designat el candidat per Girona i es el que ja havíem anunciat, nostre bon amic Sr. Vilahur. Donada la compenetració entre 'ls diferents elements de dretes que fonamentadament por esperar-se, se compta com a segur el seu triomf.

Novenari.—Es extra-ordinaria la concurrència de fidels que ve assistint al novenari d'Ànimes que s'està celebrant en la nostra parroquia, predicant la paraula evangelica nostre bon amic el zelós missioner Rnt. Agustí Codina.

Defunció.—Dimecres morí, casi sòptadament, la cristiana mare de nostres volguts amics Rnt. Jaume Plana i son germà D. Emili. Rebin, lo mateix que tota sa distingida familia, nostre mes sentit condol, a l'ensemps que preguém a nostres llegidors una oració per la fiuada.

Bona iniciativa.—Llegin un «Butlletí Sindical» que en el Sindicat s'està organitzant una Agrupació Choral que serà dirigida per nostre bon amic i intel·ligent músic en Joaquín Matéu. Un cop mes devém felicitar a tan simpática entitat per sa encertada actuació, a l'ensemps que desitjém moltes prosperitats i èxits a la novella Agrupació.

Aplassament.—El Consell permanent de la Mancomunitat ha acordat aplassar fins el dia primer del maig prop-venent, la celebració de la subasta de les obres de construcció de la carretera d'aquesta Vila fins a empalmar amb la de l'Estat de Besalú a Rosas.

Nou servei.—El dia 15 va comensar a funcionar el servei de giro postal contra reembols.

Els esquixos de la guerra.—Aumenta el malestar entre les families obreres que's pregunten—com serà possible poguer menjar, al pas que anèm? En pocs dies s'ha apujat el pa 15 cèntims, siguent lo mes curiós que els blats de forsa temps no han variat de preu. Ens consta que hi ha qui va a fer compres de blat per a facilitar farina bona i a mes baix preu.

SE VENEN algunes cases situades en lloc molt cèntric d'aquesta població. Per a informes en l'Administració d'aquest periòdic.

Mes pujés.—Els ferradors han apujat sòptadament en 30 cèntims el preu del ferrar. Diumenge hi hagué una reunió de presidents de Mutualitats de bestia per a oposar-s'hi, cosa que entenem es justissima, perquè amb notes de preus a la vista, s'observa que no està justificada una puja tan crescuda, i els pagesos obren, també, amb justícia al demanar una garantia de que quan se normalitzin les circumstancies se restablirà el preu antic.

Fruits de la incredulitat.—A la masia anomenada Badó de Bruguera, del terme municipal de Rabós, va engegar-se un tret de revolver en Salvador Comas Parés de 79 anys, produint-se sota la barba una ferida de deu mil·límetres de diàmetre. El ferit, que quedà en greu estat, va manifestar que volia matar-se perquè ja estava causat de sufrir en aquest mon. Es, aquest, un dels amarguíssims fruits de la manca de fe. La Rel·ligió te un remei eficaç i consolador per a aquets casos: la resignació sostinguda per la esperança certa de nna felicitat que compensarà tots els sofriments d'aquí baix.

LECTURA POPULAR

BIBLIOTECA D'AUTORS CATALANS

Cada dijous - 10 cèntims

Avui «Narracions» de n' Esteve Suñol.

Un conflicte.—Amb motiu de la guerra i per la incalificable deixadesa dels governs es molt possible que aquest any les vinyes se trobin seriament compromeses per la falta de sulfat de ferro. La única esperança es de que «el govern ja s'enocupa... ja estudia.. ja consulta» lo que fa esperar que pels volts del desembre arribarà 'l sulfat.

Vetllada.—Com cada any el Circol de Catòlics celebrarà la festivitat de St. Josep assistint a la comunió general del matí i celebrant una interessant vetllada a la tarda, prenguent-hi part la Secció de nois amb la comedia *L'home del sac*, i la de noies representant el juguet còmic en un acte original de 'n J. P. titolat *La Tafanera*.

Felicitació.—A tots els Joseps i Josepas que avui celebren la seva festa onomàstica els hi desitjém mil felicitats i llars anys de vida.

Profanació.—La nit del dimars mans criminals profanaren el lloc sagrat de nostre cementiri nou, rompent làpides i adornos d'algunes sepultures. Hi ha qui atribueix el movil a una rebenja comercial. Les autoritats estan a la pista i de poguer-se trovar l'autor, just serà el castic que 's mereix un acte tan repugnant.

Aproposit d'aquesta selvatjada, hem rebut un article firmat per C. R. que sentim no poguer insertar per sobra d'original.

Un altre heroicitat. (!)—Divendres un poca solta tingué la ocurrencia de tirar mangre a les pigues d'aigua beneita de la Parroquia, originant-se, al sortir els fidels del novenari, les escenes que son de suposar. Proposém a l'autor per a el primer premi que s'ofereixi a un acte heroic, que en aquest cas, podria consistir, per exemple, en unes quantes bastonades.

PASSA-TEMPS

XARADA

La primera es part del cós;
la segona arbre olorós;
la tercera bestia amada:
El total Illa daurada.

GEROGLIFIC

. Q D E E
· P P R

RAMONET

REGISTRE ECLESIASTIC

BAPTISMES.—Francisco Farreras i Fontané.—Josep Maseras i Padrosa.—Josep Privat i curós,
DEFUNCIÓNS.—Serafina Rubió Corominas, c. 61 a.—Pius Clé Torrent, c. 61 a.—Carme Casellas Serrat, v. 64 a.

Mercat del dia 13 de mars

Blat de 22 a 23 ptas. quartera; Ordi de 14 a 15; Civada vermella a 11; Id negra a 12; Blat de moro de 18 a 19; Mongetes a 36 Fasols menuts de 27 a 28; Favos de 18 a 19; Favons de 19 a 20; Besses a 15; Llovins de 12 a 13; Mill de 15 a 16; Panis de 12 a 13; Fajol de 15 a 16; Glans d'aulina surera a 8; Glans de aulina 8 a 9; Patates blanques de 8 a 9 quintà; Id grogues de 5 a 6; Alls extras 3 a 4 el forç; Cap-pares de 2'50 a 3; Mitjants 1'50 a 2'50; Petits 1'00 a 1'50; Gallines de 7 a 8 parell; Pollastres de 4 a 6; Conills de 3 a 5; Ons 1'20 dotzena; Olis de 13 a 14 maial; Bestia porqui: el gràs de 14 a 15 l' arroba; Escorxa d'alsina en rama de 15 a 16 càrrega; Id. molta de 16'50 a 17; Roldó de 9 a 10; Id. ventilat de 0 a 25'3; Carbó d'alsina de 13 a 14.

Imp. F. Matéu.—Banyolas.

Saderra, Prat i Cia

BANQUERS

Societat mercantil regular colectiva, domiciliada en aquesta Vila, constituïda mitjansant escriptura pública autoritzada pel Notari d'Olot D. Vicens Capdevila a 22 del corrent, per a dedicar-se al negoci de banca en sos diversos rams.

Socis-Gerents amb firma social:

D. JOSEP SADERRA I MATA, D. JUAN PRAT I SACREST.

D. SALVADOR TURÓN I CALLÍS, I D. JOSEP M.ª MASRAMÓN I VILALTA.

Local social: Carrer de'n Guimerà, núm. 22.

Actual despatx interi: Carrer de Girona, núm. 41.

Serveis de la Companyia Trasatlántica

Línia de Buenos Aires

Servei mensual sortint de Barcelona el 4, de Malaga el 5, i de Cadis el 7, per a Santa Creu de Tenerife, Montevideo i Buenos-Aires, empenent el viatge de regres de Buenos-Aires el 2, i de Montevideo el 3.

Línia de New-York, Cuba i Méxic

Servei mensual sortint de Génova el 21, de Barcelona el 25, de Malaga el 28 i de Cadis el 30, per a New-York, Habana, Veracruz i Port-Méxic. Regrés de Veracruz el 27 i de l' Habana el 30 de cada mes.

Línia de Cuba i Méxic

Servei mensual, sortint de Bilbao el 17, de Santander el 19, de Gijón el 20 i de Corunya el 21, per a l' Habana i Veracruz. Sortides de Veracruz el 16 i de l' Habana el 20 de cada mes, per a Corunya i Santander.

Línia de Venezuela-Colombia

Servei mensual, sortint de Barcelona el 10, el 11 de Valencia, el 13 de Malaga, i de Cadis el 15 de cada mes, per a les Palmes, Santa Cruz de Tenerife, Santa Cruz de la Palma, Puerto Rico, Habana, Puerto Limó, Colón, Sabanilla, Curaçao, Puerto Cabello, La Guayra. S' admet passatge i càrrega amb trasbort per a Veracruz, Tampico, Puerto Barrios, Cartagena de Indes, Maracaibo, Coro, Carúpedó, Trinitat i Port del Pòcific.

Línia de Filipinas

Tretze viatges anyals, sortint de Liverpool i fent escales a Corunya, Vigo, Lisboa, Cadis, Cartagena, Valencia, per a eixir de Barcelona cada quatre dimecres, o sigui: 6 Janer, 3 Febrer, 3 i 31 Mars, 28 Abril, 26 Maig, 23 Juny, 21 Juliol, 18 Agost, 15 Setembre, 13 Octubre, 10 Novembre i 8 Desembre, per a Port-Said, Suez, Colombo, Singapore, Ilo Ilo i Manila. Sortides de Manila cada quatre dimars, o sigui: 26 Janer, 23 Febrer, 23 Mars, 20 Abril, 18 Maig, 15 Juny, 13 Juliol, 10 Agost, 7 Setembre, 5 Octubre, 2 i 30 Novembre i 28 Desembre, per a Singapore demés escales intermitjents per a l' anada fins a Barcelona prosseguint el viatge per a Cadis, Lisboa, Santander i Liverpool. Servei per trasbort per a i dels ports de la Costa oriental de Africa, de l' India, Java, Sumatra, Xina, Japó i Australia.

Línia de Fernando Póo

Servei mensual, sortint de Barcelona el 2 de Valencia el 3, d' Alicante el 4, de Cadis el 7, per a Tànger, Casablanca, Mazagán, Les Palmes, Santa Cruz de Tenerife i Santa Cruz de la Palma i ports de costa occidental d' Africa.

Regrés de Fernando Póo el 2, fent les escales de Canaries i de la Península indicades en el viatge d' anada.

Línia Brasil - Plata.

Servei mensual, sortint de Bilbao i Santander el 16, de Gijón el 17, de Corunya el 18 de Vigo el 19, de Lisboa el 20 i de Cadis el 23, per a Rio Janeiro, Montevideo, Buenos-Aires; empenent el viatge de regres desde Buenos Aires el 16 per a Montevideo, Santos, Rio-Jeneiro, Canaries, Lisboa, Vigo, Corunya, Gijón, Santander i Bilbao.

Eixos vapors admeten càrrega en les condicions més favorables i passatgers, a quins la Companyia dona allotjament mol còmode i tracte esmerat, com ha acreditat en son llarc i successiu servei.

Tots els vapors tenen telegrafia sense fils.

També s'admet càrrega i s'expedixen passatges per a tots els ports del món, servits per línies regulars.

Hotel "La Verdad"

Para Rdos. Sacerdotes y Sres. Católicos,

San Severo, 3. - BARCELONA

Frente a la Catedral

Magníficas Habitaciones, Timbres, Luz Eléctrica, Teléfono, etc.

Por día, 3'50 ptas.; comidas, 1'50 ptas.

FÁBRICA DE ORNAMENTOS Y ARTÍCULOS PARA IGLESIA

JOSÉ SALA BUNET

Canuda, 9.
BARCELONA

Casullas adamasadas desde 30 ptas. Casullas de damasco todo seda superior a 50 ptas Ternos completos de tapiceria y damasco desde 250 ptas. hasta los más ricos que se pidan, tanto en tejido de oro fino, como bordados.

Se bordan tambien estandartes y banderas, y túnicas para imágenes, en oro y sedas a precios módicos tan buenos como se deseen.

Si volén estar ben servits en tota mena de tre-

valls d'Imprempta, dirigiu-vos al conegut impresor,

EN FRANCISCO MATÉU

Carrer Sta. Maria, 23.

BANYOLAS

ALMACENES JORBA

BARCELONA: Call, 13 y 15 - MANRESA: Borne.

LANERIA : MERCERÍA : SEDERÍA : OPTICA : RELOJERÍA : OBJETOS DE VIAJE : SASTRERÍA PARA CABALLEROS, SEÑORAS Y NIÑOS CAMISERIA Y ROPA BLANCA : ORNAMENTOS SAGRADOS : PLATERÍA ORFEBRERÍA : BRONCES, ETC.

Especialidad en bordados artísticos para Banderas, Estandartes, Pendones y Señeras. Los bordados de esta Casa merecieron las más altas recompensas en las Exposiciones Regional Gallega de 1909 y Nacional de Valencia de 1910.

HABITOS TALARES, SE CONFECCIONAN A MEDIDA

En nuestros Almacenes se compran todos los artículos en excelentes condiciones y buenas calidades. Se manda catálogo ilustrado a quien lo solicite

SECCIÓN CATEQUÍSTICA.

Extensos surtidos en objetos propios para premios

Se mandan muestras a quien lo solicite.

PRECIO FIJO.

EL SAGRADO CORAZÓN

Fabricación de tejidos de seda y ornamentos para el culto católico.

Antonio Pursals

Jaime I, número 11.

BARCELONA.

CASA FUNDADA EN 1888